# YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (toinen jaosto)
14 päivänä maaliskuuta 1996 *

Asiassa C-31/95 P,

**Sergio del Plato**, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, asuinpaikka Varese (Italia), edustajanaan asianajaja Luigi Bonomi, Varese, prosessiosoite 21100 Varese, via Orrigoni 6,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-242/94, Del Plato vastaan komissio, 7.12.1994 antaman tuomion (Kok. H. 1994, s. II-961) kumoamista,

vastapuolena ja muuna asianosaisena:

**Euroopan yhteisöjen komissio**, asiamiehenään johtava oikeudellinen neuvonantaja Gianluigi Valsesia, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. Hirsch (esittelevä tuomari), sekä tuomarit G. F. Mancini ja F. A. Schockweiler,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

julkisasiamies: N. Fennelly,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

## määräyksen

1 Sergio Del Plato on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 9.2.1995 jättämällään valituskirjelmällä tehnyt EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n ja Euratomin tuomioistuimen perussääntöjen vastaavien artiklojen nojalla valituksen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 7.12.1994 antamasta määräyksestä asiassa T-242/94, Del Plato vastaan komissio (Kok. H. 1994, s. II-961), jossa jätettiin tutkimatta hänen nostamansa kanne, jossa vaadittiin toisaalta kumoamaan 1.6.1992 tehty päätös olla merkitsemättä häntä luetteloon sellaisista soveltuvista henkilöistä, jotka voivat siirtyä ura-alueelta B ura-alueelle A ja jossa toisaalta vaadittiin komission velvoittamista korvaamaan hänelle se aineellinen vahinko ja henkinen kärsimys, jonka hän katsoi kärsineensä.

2 Valituksen kohteena olevasta määräyksestä käy ilmi, ettei Del Plato ole ilmaissut tyytymättömyyttään riidanalaiseen päätökseen Euroopan yhteisöjen virkamiesten henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 90 artiklan mukaisessa määräajassa.

3 X, Del Platon kollega, valitti henkilöstösääntöjen 90 artiklan perusteella hänelle kielteisestä poissulkevasta päätöksestä, minkä jälkeen, kuten komission hänelle 29.7.1993 osoittamasta kirjeestä käy ilmi, hänet merkittiin 8.7.1993 luetteloon niistä soveltuvista ehdokkaista, jotka on katsottu päteviksi siirtymään seuraavalle ura-alueelle.

4 Keskeyttääkseen kanteen nostamista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa koskevien määräaikojen kulumisen X nosti lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen 17.3.1993 (EYVL C 123, s. 13). Tilapäisen komitean hyväksyttyä X:n tekemän valituksen X päätti peruuttaa kanteensa, ja asia T-23/93 poistettiin rekisteristä 14.7.1993 annetulla määräyksellä (EYVL C 231, s. 13).

5 Kun Del Plato oli 27.8.1993 julkaistusta, asian T-23/93 rekisteristä poistamista koskevasta määräyksestä saanut tiedon siitä päätöksestä, jossa X katsottiin päteväksi siirtymään seuraavalle ura-alueelle, hän valitti 19.11.1993 tilapäisen komitean hänen hakemuksensa hylkäävästä päätöksestä katsoen, että X:n hyväksyminen soveltuvuusluetteloon seuraavalle ura-alueelle siirtymiseksi oli sellainen uusi tosiseikka, jonka perusteella henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklan mukainen kolmen kuukauden määräaika alkoi kulua uudelleen.

6 Koska komissio ei vastannut valitukseen, Del Plato nosti 27.6.1994 kanteen, josta valituksenalainen määräys annettiin.

7 Tässä määräyksessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei päätös X:n hyväksymisestä luetteloon ollut uusi Del Platoa koskeva tosiseikka eikä siihen voitu vedota henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklan mukaisten määräaikojen uudelleen kulumiselle.

8 Itse asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti (20 kohta), että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kantajan yhtä tai useampaa kollegaa koskevan päätöksen tekeminen voi enintään olla uusi olennainen tosiseikka, joka oikeuttaa kantajan asian uudelleen tutkimisen, jos esillä olevat tilanteet ovat samanlaiset ja erityisesti, jos ne perusteet, joiden nojalla uusi päätös tehtäisiin, eivät eroa niistä perusteista, joiden nojalla on tehty se päätös, johon asianosainen vetoaa uutena tosiseikkana.

9 Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi (24 kohta), että 19.11.1993 tekemässään valituksessa Del Plato, saadakseen 1.6.1992 tehdyn soveltuvuusluettelosta poisjättämistä koskevan päätöksen uudelleen tutkituksi, vetosi päätöksen virheellisyyteen menettelyä koskevien säännösten rikkomisen vuoksi katsoen, että asetettu arviointilautakunta oli velvoittanut hänet laatimaan kirjallisen kokeen luonteisen muistion, kun taas hänen akateemiset ja ammatilliset ansionsa olisivat riittäneet vapauttamaan hänet tästä; lisäksi hän vetosi siihen, että tämä lautakunta oli valinnut aiheen tälle kirjalliselle kokeelle, ja lopuksi siihen, että perusteluvelvollisuutta on rikottu hänen hakemuksensa hylkäävässä tiedonantokirjeessä. X:n soveltuvuusluetteloon 8.7.1993 ottamiseen johtaneessa valituksessa saatettiin sitä vastoin kyseenalaiseksi vain hänen asetetulle arviointilautakunnalle laatimansa kirjallisen kokeen luonteisen muistion arvostelu.

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi (22 kohta), että perusteet Del Platon, ja alun perin myös X:n, poisjättämiseen soveltuvuusluettelosta, samoin kuin perusteet X:n ottamiselle myöhemmin tähän luetteloon olivat erilaiset, siten, että Del Platon ja X:n arviointien erilaisuuden vuoksi Del Plato ei voinut katsoa, että X:n soveltuvuusluetteloon ottamista koskeva päätös on hänen osaltaan uusi olennainen tosiseikka.

11 Valittaja nojautuu valituksessaan erityisesti perusteisiin, jotka hänen mukaansa kumoavat komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen ja jotka ovat hänen mukaansa mainitun väitteen hyväksyvän ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksen kohteena olevan määräyksen perusteena.

12 Valittaja katsoo tältä osin, että komission väite on virheellinen ja vahingoittaa olennaisesti hänen puolustustaan koskevia oikeuksiaan siltä osin kuin kyseisessä väitteessä kiistetään se, että toisen samaan kilpailuun osallistuneen, joka oli nostanut kanteen poisjättämistä koskevaa päätöstä vastaan samoista syistä, esittämien perusteiden hyväksyminen ei merkitse uutta tosiseikkaa.

13 Valittajan mukaan hän ei ole voinut olla tietoinen kaikista menettelyyn liittyvistä ilmeisistä virheistä pelkästään hänet soveltuvuusluettelosta poisjättävää päätöstä koskevan tiedonannon perusteella, koska tiedonannossa ei esitetty mitään perusteluja.

14 Valittajan mukaan ei ole epäilystäkään siitä, etteikö komission toimintaa toisen ehdokkaan nostaman kanteen jälkeen, joka johti tämän toisen ehdokkaan ottamiseen soveltuvuusluetteloon, ole pidettävä sellaisena "uutena tosiseikkana" valittajan eduksi, jonka perusteella määräaikojen on alettava kulua uudestaan; itse asiassa komissio hyväksyi toisen ehdokkaan kannetta tukevien perusteiden oikeellisuuden, jotka samanlaisten toimien perusteella johtivat siihen, että valittaja lainvastaisesti suljettiin pois soveltuvuusluettelosta.

15 Valittaja katsoo lopuksi, että pelkästään oikeudelliselta kannalta katsottuna oikeudenkäyntimenettelyn moitteettomuuteen kohdistuu objektiivinen laillisuusvalvonta, joka kiinnostaa myös muita samanlaisessa oikeudellisessa asemassa olevia ehdokkaita.

16 Komissio katsoo, että valitus on jätettävä tutkimatta ja että se on joka tapauksessa perusteeton.

17 Työjärjestyksen 119 artiklan mukaan yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa hylätä valituksen, jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos valitus on selvästi perusteeton.

18 EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan mukaan muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksen osalta; muutoksenhaun perusteena voi olla myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen puuttuva toimivalta, asian käsittelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunut oikeudenkäyntivirhe tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunut yhteisön oikeuden rikkominen. Työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdassa täsmennetään, että valituksessa on mainittava oikeudelliset perusteet ja väitteet, joihin vedotaan.

19 Näistä viimeksi mainituista säännöksistä käy ilmi, että valituksesta on käytävä täsmällisesti ilmi tuomion riidanalaiset osat samoin kuin tuomion kumoamista koskevan vaatimuksen tueksi esitetyt oikeudelliset perustelut.

20 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sellainen valitus ei täytä tätä vaatimusta, jossa ainoastaan toistetaan tai esitetään sanatarkasti jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt perusteet ja perustelut, mukaan luettuina sen nimenomaisesti hylkäämiin seikkoihin perustuvat perusteet ja perustelut. Itse asiassa tällainen valitus on todellisuudessa hakemus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetyn kanteen uudelleen tutkimiseksi, mikä EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan mukaan ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan (ks. erityisesti asia C-62/94 P, Turner v. komissio, määräys 17.10.1995, 17 kohta, Kok. 1995, s. I-3177).

21 Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustanut päätöksensä siihen, että peruseet sille päätökselle, jolla valittaja, ja alun perin myös X, suljettiin pois soveltuvuusluettelosta, olivat erilaiset.

22 Valittaja ei kuitenkaan kiistä tätä määräyksen keskeistä seikkaa vaan rajoittuu toistamaan vastaväitteensä komission ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämien väitteiden osalta, joita tämä tuomioistuin ei ole katsonut merkityksellisiksi.

23 Näillä perusteilla valitus on työjärjestyksen 119 artiklan mukaisesti hylättävä, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

## Oikeudenkäyntikulut

24 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka on hävinnyt asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 70 artiklan mukaan yhteisöjen ja niiden henkilöstön välisissä riita-asioissa toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan. Kuitenkaan työjärjestyksen 122 artiklan mukaan 70 artiklaa ei sovelleta valitukseen, jonka virkamies tai muuhun henkilöstön kuuluva on tehnyt toimielintä vastaan. Koska Del Plato on hävinnyt asian, hänet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

**1) Valitus hylätään, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.**

**2) Del Plato velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhteisöjen tuomioistuimessa.**

Annettiin Luxemburgissa 14 päivänä maaliskuuta 1996.

R. Grass — kirjaaja

G. Hirsch — toisen jaoston puheenjohtaja